

Z. KERŠER, *Umirući dvoglav ili usporedno trajanje dvaju prostora*

Samostalno izlagao u Slavonskome Brodu, Rovinju, Puli, Poreču, Rijeci, Zagrebu i Đakovu.

LIT.: D. Horvatić, Marko Kern (katalog), Đakovo 1994.

KERN, Rudolf, arhitekt (Varaždin, 24. IV. 1946 — Čakovec, 31. XII. 1985). Diplomirao na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu 1970. Projektirao je nadogradnju lječilišta u Varaždinskim Toplicama (1975), odmaralište u Rovinju (1976), zgradu projektne biroa GK »Međimurje« i građevinske škole (1978, s D. Dropulićem) te dom umirovljenika (1979, s J. Hamanom i K. Đivović) u Čakovcu. Sudjelovao na natječajima za poslovni centar u Nišu (1971) i kulturno-trgovački centar Čakovca (1978, III. nagrada s grupom autora).

J. M. M.

KERŠEVANI, Gašpar, graditelj (XVIII. st.). Bio je član grupe graditelja koja je pod vodstvom I. Macanovića 1753. gradila župnu crkvu u Kaštel Novome; 1769. podigao zvonik te crkve. Gradio je i župnu crkvu u Kaštel Lukšiću (1776) prema nacrtu nabavljen u Veneciji. Sastavio je troškovnik za gradnju zvonika katedrale u Skradinu, što ga je zidao F. Zavoreo 1779—82.

LIT.: Horvat—Matejčić—Prijatelj, Barok.

R.

KESER, Zlatko, slikar (Zagreb, 23. I. 1942). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1967 (O. Postružnik). Bio je suradnik Majstorske radionice K. Hegedušića 1971—75. Od 1982. profesor na Akademiji u Zagrebu. U

J. KEZIĆ, *Pejzaž I. 80*, Zagreb, Moderna galerija

kombiniranim tehnikama slika maštovite prizore u kojima se figuralne i organske asocijacije prožimaju sa slobodnim kromatskim poljima i znakovima. Ističe se »infantilnim« rukopisom i odnjegovanom kolorističkom materijom, neobičnih i žestokih kontrasta (*Hommage à Stravinsky*, 1982; *Mama, reci tati da mi vrati moj bicikl*, 1982; *Dvadeseti*, 1989; *Stigma*, 1990). U crtežima bliži nadrealizmu i art-brutu, iracionalnom viđenju erotičkih sadržaja i strukturalnih metafora »tjelesnog« postojanja (ciklus *Ruke*, 1980—82; *Impuls kružne čestice*, 1993—94). Izveo je freske u javnim prostorima u Koprivnici i Zagrebu. Samostalno izlagao u Zagrebu (1976, 1978, 1981, 1983, 1990, 1991, 1994), Cloppenburgu (1978), Varaždinu (1978, 1985, 1990), Čakovcu (1981), Karlovcu (1982) i Splitu (1985, 1988). Bavi se grafikom i ilustriranjem knjiga.

LIT.: Ž. Sabol, Zlatko Keser (katalog), Zagreb 1976. — Lj. Mijka, Zlatko Keser (katalog), Zagreb 1978. — T. Maroević, Zlatko Keser (katalog), Zagreb 1983. — J. Depolo, Balade, Zagreb 1987. — T. Maroević, Zlatko Keser (katalog), Zagreb 1990. — N. Beroš, Keser (katalog), Zagreb 1994.

Ž. Sa.

KEZIĆ, Jurica, slikar (Split, 17. I. 1936). Završio Školu primijenjene umjetnosti u Splitu i Filozofski fakultet u Zadru. Njegova se djela u početku odlikuju kolorizmom i stilizacijom motiva, dok se poslije približavaju informelu (*Suton*, 1976). U novijim apstraktnim pejzažima čistim bojama dočarava doživljaj prostora (*Pejzaž*, 1980; *Udaljeno svjetlo*, 1981). — Samostalno izlagao u Splitu (1956, 1959, 1961, 1984, 1989, 1990), Ferrari (1957), Osijeku (1962), Dubrovniku (1981, 1990), Zadru (1982) i Zagrebu (1985). Bavi se primijenjenom umjetnošću.

LIT.: T. Maroević, Jurica Kezić (katalog), Zagreb 1985. — P. Selem, Jurica Kezić (katalog), Kaštel Novi 1993.

R.

KIČIN, Milan, keramičar (Šćitarjevo kraj Zagreba, 9. XII. 1923). Završio Školu primijenjene umjetnosti u Zagrebu i položio majstorski ispit (1948); usavršavao se u Helsinkiju i Stockholmu. Radi keramičke posude i figure (nadahnut H. Mooreom) s jako izraženim »krakelirama« u glazuri. U novije se vrijeme bavi i obradom drveta. Samostalno je izlagao na Rijeci (1954), u Zagrebu (1954, retrospektiva 1992), Rovinju (1955), Ljubljani (1956, 1961), Beogradu (retrospektiva 1961), Celju (1963), Velikoj Gorici i Poreču (1965), Bad Tatzmannsdorfu u Austriji (1967).

LIT.: S. Stančić, Milan Kičin (katalog), Zagreb 1992.

R.

KIČIN, Stjepan, naivni kipar (Šćitarjevo kraj Zagreba, 30. IV. 1901 — 4. IX. 1964). Zemljoradnik i tesar. God. 1959. počeo raditi kipeve u glini i drvu. U kratkome razdoblju stvorio opus terakota i drvenih skulptura pročišćenih oblika, s motivima iz svakodnevnog života (*Žena s djetetom*, *Familija*). Čiste linije i zatvoreni oblici zadržavaju izvornost i intimnost pristupa. Osjetljivost za taktilne i kromatske vrijednosti izražava mrkom bojom drveta, dok radove u glini kolorira posebnim načinom paljenja. Samostalno izlagao u Velikoj Gorici i Novome Mestu (1963), Virovitici (1964) i Zagrebu (1964, 1965).

LIT.: M. Vukelić, Kipar trajnog smiješka (katalog zbirke S. Kičina), Šćitarjevo 1964. — VI. Mé.